Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація "Svoboda" 30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302 Телефони (201) 434-0237 (201) 434-0807 (201) 434-3036 УНСоюз (201) 451-2200

РІК XCI. Ч. 53. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 21-го БЕРЕЗНЯ 1984 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, MARCH 21, 1984 No. 53. VOL. XCI.

Л. ПЛЮЩ ВИМАГАЄ САМОСТІЙНОСТИ ДЛЯ ПОНЕВОЛЕНИХ НАЦІЙ

Париж. — У лютому Леонід Плющ з дружиною відвідали Швайцарію, де відбулося з того приводу ряд інтерв'ю з представниками преси та радіо, — інформує „Українське Слово".

У середу, 15-го лютого ц.р., Л. Плющ дав інтерв'ю редакції „Ґазет де Льозанн" в якому представив проблему поневолених Москвою народів, зокрема України. У своїх відповідях в газеті Л. Плющ поставився гостро проти всякої федерації України з Москвою і заявив себе борцем за свободу і державну самостійність України. Інтерв'ю було опубліковано на першій сторінці „Ґазет де Льозанн" під заголовком „Плющ вимагає самостійности для поневолених націй", враз із двома світлинами Плюща.

День пізніше відбулося інтерв'ю Л. Плюща з представником радіо „Свіс Романд" під час якого Плющ знову наголосив, що він є борцем за державну самостійність України. В тому інтерв'ю він також висловив свої думки на тему наступника Юрія Андропова, Константина Черненка, зазначуючи, що хоча ім'я Черненка має українське звучання, він росіянин і неросійські народи СССР мужуть очікувати від нього ще більшого національного, культурного та навіть господарського тиску.

В наступних днях Л. Плющ мав ще інтерв'ю в редакції часопису „Вельтвохе" в Цюріху та в „Бюлетені політичних наук".

ВИСТАВКА КАРТИН Л. ГУЦАЛЮКА

Ню Йорк. — Від 25-го березня до 1-го квітня ц.р., тут в Ґалерії Об'єднання Мистців Українців Америки, при 136 Друга авеню, відбуватиметься виставка нових картин мистця Любослава Гуцалюка. Відкриття виставки в неділю, 25-го березня, о год. 1-ій по полудні. Оглядати виставку можна буде кожного дня у вечірніх годинах від 6-8, в кінці тижня від 1-8-ої вечора.

ПРЕЗИДЕНТ ЙДЕ НА КОМПРОМІС

Вашінгтон. — Президент Роналд Реґен, намагаючися полагодити застій у схваленні бюджету, погодився з республіканськими керівниками Конгресу зменшити свою вимогу оборонних видатків на 57 більйонів долярів за наступні три роки.

Згода Президента зменшити військові витрати на протязі трьох років була частиною загального погодження республіканських лідерів зменшити державний дефіцит на 150 більйонів долярів до кінця 1987 фінансового року.

Виступаючи перед репортерами в Білому Домі президент Р. Реґен сказав, що зниження видатків на оборону „дещо сповільнить нашу оборонну розбудову", але що воно „не зменшить нашої крайової безпеки настільки, щоб поставити її перед недопустимим риском".

Сенатор Піт Доменічі, голова Бюджетової комісії Сенату, потім сказав, що дальші процентні скорочення військових витрат не зроблять значних заощаджень. Він буквально заявив, що „є необхідно", щоб військовий бюджет, який має бути схвалений, „був приблизно таким", яким його прийняли тепер.

Дійсні зменшення військових витрат становитимуть 40 більйонів долярів. Адміністрація і Конгрес погодилися, що решту заощаджень повинна зробити Комісія асиґнування на протязі трьох років і довести загальну суму зменшення видатків на військові цілі до 57 більйонів долярів.

Загальна сума оборонного бюджету на окремі згадані три роки має бути — на 1985 рік 299 більйонів долярів, у 1966 році 333,7 більйона долярів і на 1987 рік 372 більйони долярів.

ДОПОВІДЬ ПРО ДІЯЛЬНІСТЬ ОУН В КАРПАТСЬКІЙ УКРАЇНІ

Ню Йорк. — Заходами Середовища УГВР тут у неділю, 25-го березня ц.р., о год. 2-ій по полудні в Українському Народному Домі, кімната ч. 23, д-р Юліян Химинець виголосить доповідь на тему: „Діяльність ОУН в Карпатській Україні — причинки до історії". Доповідач був колись провідним членом ОУН на Закарпатті. Після доповіді — запити і відповіді.

КОРОЛЬ ГУССЕЙН ПОГРОЖУЄ

Амман, Йорданія. — Король Йорданії Гуссейн заявив, що його країна „дуже потребує" американську зброю та військову допомогу, але що він постарається дістати потрібну зброю від іншої країни, якщо американські умови не будуть корисні для Йорданії.

„Якщо гідність моєї країни буде під загрозою, тоді дуже дякую вам, нам зброї не треба. Якщо в ціну входить також гідність Йорданії, тоді це занадто висока ціна", — сказав 48-літній правитель Йорданії.

Король Гуссейн зробив свою заяву в інтерв'ю з газетою „Ню Йорк Таймс" і на програмі телебачення сітки Сі-Бі-Ес.

Йорданський лідер також сказав, що він не жаліє, що минулого тижня критикував, як він висловився, американську „покірність" перед ізраїльським „диктатом" в політиці на Близькому Сході. Король також підкреслив, що він не нападає на президента Р. Реґена особисто, до якого він відчуває „найвищу пошану", але він проти американської політики, яка стала односторонньою в очах арабів.

Далі король сказав, що не приступить до переговорів з Ізраїлем до того часу, поки Ізраїль не припинить побудови своїх селищ на окупованій арабській території та не дозволить на вільний голос палестинців на західньому березі Йордану і в смузі Гази. Ізраїльське становище на переговорах король охарактеризував так: „Що ваше, те наше, а про решту справ можна вести переговори без попередніх умов".

Заява короля Гуссейна про втрату довір'я до американської політики на Близькому Сході відразу викликала живу реакцію на Капітолі, де Конгрес саме розглядає можливість надання Йорданії військової допомоги на суму 220 мільйонів долярів для створення йорданських мобільних швидкодіючих ударних сил на випадок загрози безпеці в Перській затоці.

Багато членів Конгресу побоюються, що Йорданія може в один час використати цю зброю проти Ізраїля.

ЗСА ОСТЕРІГАЮТЬ ЛІВІЮ

Вашінгтон. — Уряд ЗСА попередив у понеділок, 19-го березня, Лівію про можливі „серйозні наслідки" у випадку лівійської перешкоди діяльности розвідувальних літаків типу АВАКС, які ЗСА послали до Судану, щоб допомогти цій країні не допустити до повторення несподіваних лівійських повітряних рейдів на суданську територію.

Державний департамент і Департамент оборони підтвердили попередні повідомлення про те, що два американські розвідувальні літаки типу АВАКС відлетіли разом з іншими технічними засобами до Єгипту, щоб спільно з єгипетською протиповітряною обороною патрулювати суданський повітряний простір проти можливих несподіваних лівійських бомбових рейдів.

Минулої п'ятниці лівійський бомбардувальник совєтського виробництва ТУ-22 скинув п'ять бомб на друге по величині місто Судану Омдурман і потім повернувся на лівійську військовоповітряну базу в Куфрі, Лівія.

Ціллю цього бомбового рейду була суданська радіостанція в Омдурмані, але бомби не потрапили в радіостанцію, а в сусідній будинок, убивши п'ять цивільних осіб.

Лівія офіційно заперечила будь-яку відповідальність за бомбардування Омдурману. Але речник Державного департаменту Алан Ромберґ заявив, що є незаперечні докази лівійської участи в бомбовому рейді.

„Після неспровокованого летунського нападу з боку Лівії на Судан 16-го березня, уряди Єгипту і Судану попросили нашої допомоги, щоб укріпити єгипетську і суданську системи повітряної оборони, розвідувальними системами швидкого попередження можливих повітряних атак".

При відсутності дипломатичних відносин між ЗСА і Лівією американську ноту перестороги передав Лівії представник Бельгії, яка заступає інтереси ЗСА в тій країні.

Якщо лівійці заатакують американські розвідувальні літаки АВАКС над Суданом, на допомогу прийдуть американські літаки з літаконосців у Середземному морі Єгипетські літаки теж готові до відсічі.

АВАКСи мають два завдання: проводити глибоку розвідку і стежити за повітряним простором не тільки Судану, але й Лівії, звідки може появитися небезпека, і керувати єгипетськими винищувачами-перехоплювачами у випадку лівійського повітряного рейду. Судан не має своєї власної системи протиповітряної оборони.

Тусмівська молодь ініціює акцію в обороні Ю. Шухевича

В редакції „Свободи" (зліва): М. Галатин, С. і М. Грицковяни.

Джерзі Сити. — Редакцію „Свободи" відвідало три представники Товариства Української Студіюючої Молоді ім. Миколи Міхновського — Стефа Грицковян, Микола Грицковян і Михайло Галатин, щоб поінформувати про заплянованy ними акцію в обороні Юрія Шухевича, якого 50-річчя припадає в середу, 28-го березня 1984 року. В тій цілі через цілий тиждень між 25-им і 31-им березня відбудеться ряд різних акцій та імпрез в Ню Йорку, а в тижні перед тим, від 19-го до 25-го березня члени Управи ТУСМ перебувають у Вашінгтоні, щоб там перевести зустрічі з представниками Палати Репрезентантів та іншими офіційними чинниками.

В Ню Йорку тиждень Ю. Шухевича розпічнеться в неділю, 25-го березня ц.р., програмою в домі Визвольного Фронту, при 136-ій Друга авеню, де доповідатимуть д-р Ніна Строката-Караванська і мґр Борис Потапенко та буде висвітлений фільм Аврама Шифріна п.н. „Країна в'язниць".

У понеділок, 26-го березня, молодь ТУСМ відвідає посадника міста Едварда Кача, який має проголосити Тиждень оборони Юрія Шухевича. Доповіді враз із висвітленням фільму будуть повторені ще в правничій школі Нюйоркського університету в Колюмбійському університеті ст. Джанс, як також в Академії св. Юра.

В днях 28-го, 29-го і 30-го березня у парку біля Міської управи місцевий осередок ТУСМ плянує мати символічну келію в якій будуть сидіти члени осередку, а при тій нагоді будуть роздавати зацікавленим матеріяли про Юрія Шухевича в англійській мові. Завершенням Тижня в обороні Ю. Шухевича буде демонстрація в суботу, 31-го березня, о год. 2-ій по полудні, яка розпічнеться на Гаммершилд Пляза біля Об'єднаних Націй, а відтак буде похід під совєтську місію на 67-ій вулиці. Організатори надіються, що в демонстрації візьме участь велика кількість молоді і старших, як також сподіються участи одного із демократичних кандидатів на президента. Заповіли свою участь дорадник Президента у справах етнічних Лінас Коджеліс і сенатор Алфонс Д'Амато.

З уваги на сумні вістки про стан здоров'я Ю. Шухевича, Управа ТУСМ звертається із закликом і проханням до українського громадянства, а зокрема до молоді, щоб в дні 28-го березня писати масово до президента Р. Реґена з проханням вставитися за те, щоб Ю. Шухевич з родиною дістав дозвіл на виїзд з СССР.

Як інформують, Крайова Пластова Старшина в ЗСА дала вже відповідні доручення в цій справі усім своїм станицям.

СИМПОЗІЮМ У ДІТРОЙТІ

Дітройт. — Заходами релігійного Товариства українців-католиків св. Софія тут в суботу, 31-го березня ц.р., о год. 3-ій по полудні, в залі церкви св. Йосафата у Дітройті-Воррені відбудеться симпозіюм на тему: „Українська християнська родина сьогодні". Доповідатимуть: о. Тарас Р. Лончина з релігійного аспекту, д-р Всеволод Ісаїв — з соціологічного і д-р Євген Новосад — з медично-психіятричного аспекту. Програмою вестиме д-р Богдан Лончина. Кошти симпозіюму Товариство св. Софія оплачує з відсотків фундації, що її створив д-р Микола Ценко в пам'ять дружини Володимири. Фундація взагалі має на цілі спонукати українських науковців опрацьовувати праці на теми українських родин і в майбутньому буде влаштовувати конкурси, а навіть допомагати фінансово тим, які напишуть поважніші праці.

Українці Янґставну помагають братам у Бразилії

Філядельфія (О. Татомир). — Недавні повідомлення щоденниками „Свобода" і „Америка" про небувалу повінь у Бразилії, жертвою якої впало багато українців, сколихнули сумління українських громадян у вільному світі.

Перші відгукнулися українці Північної Америки. Останньо була згадка у пресі, що заходами керівників радіомовлення інж. Михайла Комічака та його дружини Ганни українці Піттсбурґу і околиць зібрали 2,414 дол. для потерпілих від повені та переслали їх до ЗУАДК-у у Філядельфії. Чергову пожертву на суму 430 дол., що їх за старанням голови місцевого Відділу УКК Василя Прокопика, прислали українці Янґставну, Огайо.

ЗУАДК, не чекаючи на кінцеве наладнання мережі розподілу пожертв у Бразилії, вислав з початком березня ц.р., 3,000 дол. і кілька пачок на відомі адреси до передачі поводянам.

Для вигоди українського жертвенного громадянства і для більшого успіху збіркової акції ЗУАДК має намір в найближчому часі відкрити свої клітини в більших українських осередках ЗСА. Першу таку клітину вже зактивізовано в Трентоні, Н.Дж., під проводом відомих українських громадян Андрія Галайдіди, голови місцевого Відділу УКК, Івана Стражаківського, голови Церковної ради місцевої української православної церкви ім. св. Юрія Переможця, Осипа Яскіра, еміґранта з Бразилії та Осипа Куця, втікача з Польщі. Збірку пожертв вони починають в неділю, 25-го березня ц.р. біля трьох українських церков у Трентоні.

СФУЖО ВЛАШТОВУЄ ЗУСТРІЧ З ГРОМАДЯНСТВОМ

Філядельфія. — В неділю, 25-го березня ц.р., о год. 4-ій по полудні, тут у приміщенні Освітньо-Культурного Центру, при 700 Сідар ровд в Аббінґтоні, Па., відбудеться, заходами фінансової комісії СФУЖО на Америку, — зустріч з громадянством під назвою: „СФУЖО і 100-ліття українського жіночого руху". Доповідатиме голова СФУЖО д-р Марія Квітковська. Крім доповіді будуть ще інформативні звіти, висвітлення прозірок про жіночий рух Люби Абрамюк-Волинець, а після програми — кава і перекуска.

У Києві помер композитор К. Данькевич

Київ. — Київська газета „Радянська Україна", орган Центрального Комітету компартії України, Верховної Ради і Ради Міністрів УССР, помістила у числі з 28-го лютого ц.р., офіційний некролог підписаний Володимиром В. Щербицьким й іншими членами „уряду", на яких спирається комуно-московський режим в Україні, про смерть композитора Константина Ф. Данькевича, який помер у неділю, 26-го лютого 1984 року, на 79-році життя.

К.Ф. Данькевич народився 24-го грудня 1905 року в Одесі. Після закінчення в 1929 році Одеської консерваторії перебував на викладацькій роботі. У роки Другої світової війни був художнім керівником військового ансамблю. Після війни К. Данькевич очолив Одеську консерваторію, в 1953-69 роках був професором Київської державної консерваторії ім. П.І. Чайковського.

Його опери „Богдан Хмельницький", „Назар Стодоля" балет „Лілея", симфонічні твори, пісні для хорів тощо знайшли широке визнання в Україні і поза її кордонами.

Як в інших випадках, компартія використовувала талант композитора для своїх цілей, підкреслювала його „беззавітнє служіння соціялістичній батьківщині", „розвиткові багатонаціонального радянського мистецтва", обирала його „депутатом" Верховної Ради УССР секретарем правління Спілки композиторів СССР і УССР і нагороджувала орденами.

Похоронено композитора К. Данькевича на Байковому кладовищі в Києві при великій участі киян і приятелів покійного.

ЛЕКЦІЇ ПИСАННЯ ПИСАНОК

Вінніпеґ, Ман. — В Осередку Української Культури й Освіти відбудеться двотижневий початковий курс писання писанок для старших. Курсом буде проводити Ірка Козелко.

Курс відбуватиметься в середи, 4-го і 11-го квітня від 7:30 — 9:00 вечора, при 184 Александер вулиці. Оплата курсу виносить 5 дол. від особи. За ближчими інформаціями і реєстрацією слід телефонувати до Христі на число телефону 942-0218.

Справа номінації Е. Міса застрягла на мертвій точці

Вашінгтон. — Новонайменований на пост генерального прокуратора ЗСА Едвин Міс, дотеперішній дорадник президента Роналда Реґена і його найближчий співробітник, член так званого „кухонного кабінету", має великі труднощі в Сенаті і справа затвердження його кандидатури застрягла фактично на мертвій точці.

Мало того, Департамент справедливости розпочав перевірку фінансів і фінансових вкладів та позичок Е. Міса.

Заступник пресового секретаря Білого Дому Леррі Спікс заявив кореспондентам, що Міс, довідавшись про ініціятиву Департаменту справедливости, сам був зацікавлений у тимчасовому відкладенні чи припиненні дебат на цю тему в Сенаті, бо не відомо до якого заключення прийде згаданий Департамент після перевірки. Деякі сенатори домагаються покликання спеціяльного прокуратора для ведення справи, або відкликання Міса як номіната на генерального прокуратора. Покищо президент Р. Реґен не хоче відступити від своєї номінації і підтримує думку, щоб фінансові справи Міса перевірила окрема позасенатська комісія. У цій справі написали листи до голови сенатської комісії сен. Строма Тирмонда Білий Дім і особисто Е. Міс.

Щоб здобути потвердження в Сенаті Міс мусів би здобути абсолютну більшість голосів, але цього він не здобуде коли частина членів Юридичної комісії, яка складається з 10-ох республіканців і 8-ох демократів, відкине його кандидатуру.

У СВІТІ

В СТОЛИЦІ КУБИ Гавані розпочалися в неділю, 18-го березня, переговори між анголською делеґацією, очолюваною президентом Анґолі Хозе Едуардом дос Сантосом, і президентом Куби Фіделем Кастром. Темою переговорів, говорять західні дипломати, є питання миру в Анґолі, Південнозахідній Африці (Намібії), відносини Анґолі з Південною Африкою та питання перебування кубинських військ в Анґолі. Обидві сторони рішуче підкреслили, що перебування кубинських військ в Анґолі є виключно справою цих двох країн.

ЕКОНОМІЧНА КРИЗА в Арґентині є „небувалою", згідно оцінки заступника міністра оборони Арґентини Гораціо Хавнарена. Демократичний уряд президента Рауля Альфонсіна намагається врятувати країну від повного економічного краху. Новий демократичний уряд, який перейняв владу в країні після вісьмох років правління військової хунти, користується широкою підтримкою арґентинського суспільства, але мусить також рахуватися з пероністськими профспілками, які підтримують військових.

СІМ ЧЕХО-СЛОВАЦЬКИХ туристів втекли з совєтського туристичного корабля, який заїхав у турецький порт в Стамбулі. Турецька поліція і газети Стамбулу повідомили в неділю, 18-го березня, що совєтський туристичний корабель „Айвазовський" відплив у суботу зі Стамбулу згідно з пляном, залишивши сім чехо-словацьких туристів на березі. Поліція також сказала, що покищо невідомі наміри згаданих туристів.

ЧОТИРИОСОБОВА совєтська мирна делеґація провела туристичний огляд Галілеї в неділю, 18-го березня, і зустрілася з ізраїльськими політичними діячами. Совєтська делеґація журналу „Советская культура", очолювана Юрієм Барабашем зустрілася з членами ізраїльської робітничої партії та комуністичної партії Ізраїля. Совєтський Союз не має дипломатичних зв'язків з Ізраїлем від 1967 року. У складі даної делеґації не було офіційних представників. Ізраїльське радіо повідомило, що делеґація хоч і не урядова, але заявила, що Москва відновила б дипломатичні відносини з Ізраїлем, але лише тоді, як Ізраїль покине окуповані арабські землі, які він зайняв під час війни на Близькому Сході в 1967 році, тобто західній берег Йордану і смугу Гази.

ЛІДЕР КОМУНІСТИЧНОЇ партії Китаю Гу Яо-банґ підтвердив, що Китай вирішив послати своїх спортовців на Олімпійські ігрища, які відбудуться в Південній Кореї в 1988 р. Він сказав це колишньому міністрові закордонних справ Японії Масайоші Іто, який відвідує Китай. Від того часу китайські спортовці будуть учасниками міжнародних спортових змагань згідно з міжнародними правилами. Китай вже повідомив про це своє рішення деяких своїх сусідів, в тому числі Північну Корею.

В АМЕРИЦІ

ЛІДЕРИ ДЕМОКРАТИЧНОЇ партії в обидвох палатах Конгресу оптимістично оцінюють полагодження справи економічної і військової допомоги для Ель Сальвадору у висоті 93 мільйонів долярів. Помірковані демократи, а тим більше республіканці, голосуватимуть за проєктом Уряду і вимогою президента Роналда Реґена, який не бачить покищо іншого виходу з положення. В неділю, 25-го березня, в Ель Сальвадорі відбуватимуться президентські вибори і від їхнього перебігу також багато залежатиме дальше американська допомога для тієї країни. Лідер демократів в Палаті Репрезентантів конґресмен Джеймс Райт з Тексасу перестеріг однак, що демократи супротивлятимуться вимозі Уряду продовжити допомогу для антикомуністичних повстанців в Нікараґуа, які зміряють до повалення прокомуністичного уряду сандіністів.

НОВА ПРОЦЕДУРА БЕЗПЕКИ увійшла в силу в Білому Домі в неділю, 18-го березня, яка включає також електронічний перехід, через який мусять проходити урядовці і відвідувачі Білого Дому. З цієї процедури є звільнені тільки члени Уряду, сенатори і конґресмени та члени Верховного Суду. Згідно з новими зарядженнями ніхто з відвідувачів і урядовців не має права супротивлятися додатковій контролі, якщо така буде заряджена відповідними чинниками, зокрема секретною службою.

ПЕРШИЙ РАЗ В ІСТОРІЇ З'єднаних Стейтів Америки стейтові власті на Фльориді додали до листи шкідливих птахів також довгоногих і довгодзюбих лелек, мітичних „доставців маленьких дітей", які нібито шкодять природі, виловлюють певні категорії риб і всяку іншу дичину. Проти такого зарядження стейтових агенцій запротестували численні організації і школи, які дуже часто милями їхали автомобілями і автобусами, щоб показати шкільній дітворі і передшкільникам цих ґіґантних лелек, що маєстатично проходжувались табунами понад Мексиканською затокою й іншими водними заливами. Крім Фльориди найбільше цих птахів розводиться у стейтах Джорджія, Південна Каролайна і Алабама.

ОДИН ІЗ ЗАЛИШЕНОЇ трійці демократичних кандидатів на президента, проповідник Джессі Джексон, заявив, що підтримка його особи демократами у південних стейтах виразно вказує, що боротьба за номінацію на президента не ведеться тільки між двома головними кандидатами, тобто Волтером Мондейлом і сенатором Ґері Гартом, а що також третій кандидат може відіграти на Конвенції Демократичної партії, або навіть ще перед Конвенцією значну ролю. Джексон надіється на дальшу підтримку у передвиборах і кокусах, зокрема в Ню Йорку і Ню Джерзі та Каліфорнії, трьох найбільших щодо числа делеґатів стейтах.

КОНҐРЕСМЕН ЕНДІ АЙРЛЕНД, демократ з Фльориди, заявив, що він переходить до Республіканської партії з огляду на те, що він почувається консерватистом і поміркованим політиком, а цього не хочуть зрозуміти відповідальні лідери Демократичної партії. „Правду кажучи Фльорида і південь взагалі згубив свій колись такий сильний голос у проводі Демократичної партії і до наших думок, порад і ідей, ніхто не хоче прислуховуватись", — заявив конґресмен Е. Айрленд своїм прихильникам.

ВОЛТЕР МОНДЕЙЛ, ЯКИЙ одинокий був на бальоті в Пуерто Ріко, здобув там велику 99,9 відсоткову перемогу, але ця перемога мабуть причиниться до розколу у тамошній Демократичній партії, бо деякі делеґати домагатимуться вільного голосування і віддання певної кількости голосів другому демократичному кандидатові сенаторові Ґері Гартові. Пуерто Ріко матиме 53 делеґати на Конвенції. Справу протесту пуерторіканських демократів буде змушена вирішити верифікаційна комісія вже на самій Конвенції.

БЮРО ПЕРЕПИСУ населення повідомило, що число населення у нюйоркському стейті зросло в 1983 році на 0,6 відсотка і тепер становить 17,667,000 осіб.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.
Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00
UNA members $1.25 a month. Change of address — $1.00. Make check or money orders payable to "Svoboda"
Postmaster: Send address changes to:
"Svoboda" • P.O. Box 346 • Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Боротьба за молитву

Від часу злощасної постанови Вер. овного Суду 17-го червня 1963 року, що молитва у публічних школах перечить конституційному поділові держави від Церкви, ця справа не перестала хвилювати всіх американських громадян. Залунали зразу голоси протесту, тим паче, що це рішення прийнято аж восьми голосами проти тільки одного члена Верховного Суду. У перерахованих усних і друкованих коментарях на цю тему звернули увагу, що на всіх американських банкнотах виписано „In God we trust" — що можна перекласти „Маємо довір'я до Бога", або ще простіше і вірніше „Віримо в Бога". В усіх родах американської збройної сили є капеляни, Конґрес має свого духовника, новообраний президент ЗСА складає присягу з рукою на Біблії, навіть засідання самого Верховного Суду починається короткою молитвою.

Справа набрала особливого розголосу у цьому виборчому році, коли президент Роналд Реґен згадав про потребу привернути молитву у публічних школах у своєму зверненні „Про стан Унії" та при проголошенні своєї кандидатури на другу каденцію, де він поставив привернення молитви до публічних шкіл поруч із двома іншими, на його думку, найважливішими завданнями Конґресу: зредукування дефіциту державного бюджету (аж до його зрівноваження) та боротьби проти злочинства. Реґен хоче, щоб схвалити окремий додаток до Конституції, який скасував би згадане нещасливе рішення Найвищого Суду з 1963 року. Це нелегка справа, бо вимагає двох третіх голосів — „за" в обох палатах Конґресу й опісля ратифікації найменше 38-ми стейтовими асамблеями. Останні опити найбільшої професійної опитової аґенції Ґеллупа виявили, що 81 відсоток американських громадян є „за" привернення молитви до публічних шкіл. Батьки, педагоги, психологи і соціологи твердять, що виключення молитви спричинилося у величезній мірі в останніх двадцяти роках до упадку дисципліни в школах, до упадку моралі дітей і молоді, до зросту числа вагітности малолітніх дівчат і зросту абортів, навіть до постання трагічного феномену — серії самогубств серед малолітніх хлопців і дівчат. Але тому, що, — як сказано, — заактуалізування цієї проблеми припало саме на виборчий рік, то ця проблема вийшла поза рамки релігійних чи педагогічних міркувань, а стала проблемою також політичною. Один мудрий конґресмен, прихильник заходів президента Реґена, сказав: „Бог не є республіканцем ані демократом". Але у виборчому президентському році всі противники поновного вибору Роналда Реґена наставлені, так би мовити, принципово проти всього того, що пропонує Реґен і що могло б збільшити його популярність в народі. Тому тепер, коли писані ці рядки, йдуть палкі суперечки між членами обох палат Конґресу довкола різних сумнівів: чому Президент саме тепер наполягає на цю справу, коли у світі і в самій Америці є стільки інших, на їх думку, важливих справ? Або: чи привернення молитви у публічних школах має бути обов'язкове, як у західніх демократичних країнах, чи добровільне? Чи треба відмовляти ту молитву за устійненим в конституційному Додатку текстом, чи це має бути однохвилинна „мовчазна медитація"? І чому саме мовчазна, коли провідники пропаґують Боже слово перед десятками тисяч народу, молитву виголошується на початку прерізних публічних імпрез і коли взагалі ані віра в Бога ані молитва не є в демократичній країні засекреченими речами?

Справа набрала особливого розголосу у зв'язку з двома подіями з останніх днів і тижнів. Верховний Суд п'ятьма голосами проти чотирьох вирішив, що виставлювання декораційного вертепу у різдвяному часі на публічних місцях — йшлося конкретно про вестибюль міської ради в містечку Повтакет на Ровд Айленді — не є протиконституційне, і далі — саме в минулому тижні комуністичний уряд у Польщі заборонив вивішувати на стінах шкільних кляс хрести, що страшенно обурило всіх поляків і загострило в Польщі ситуацію.

У дуже поважному тижневому журналі „Тайм" з 19-го березня появилася обширна редакційна стаття п. з. „Чия це насправді країна?" Читаємо там надзвичайно правильні завваги, що величезна більшість американського населення-люди віруючі в Бога. Чому невеличка група аґностиків, чи по-нашому безвірків, має накидати свою волю величезній більшості людей віруючих в Бога і прихильників молитви у публічних школах?! Відомо, що проти молитов є всі комуністи, деякі жидівські організації (хоч у цій справі жидівська громада поділена) і совєтофільська Крайова Рада Церков, що охоплює деякі протестантські і православні Церкви. Але треба дивом дивуватися, чому „проти" є також сенатори Ловелл Вайкер з Коннектикату і Джан Денфорд з Міссісіпі, цей останній — протестантських духовник?! У всякому разі мур між Церквою і державою в ЗСА вже дещо надщерблений.

Микола Бараболяк

НІМЕЧЧИНА І АТЛАНТІЙСЬКИЙ АЛЬЯНС

Захід зможе тільки тоді встоятись проти совєтського „Drang nach Westen", коли внутрі Атлантійського Альянсу (НАТО) буде царити суцільність і гармонія. На жаль, нині ситуація така, що дехто порівнює взаємні стосунки між альянтами з відношенням у подружжі перед розводом. Ключову роль в тому альянсі грає Німеччина, яка є його стрижнем. Коли б участь Німеччини в альянсі охолола, навіть не зрадивши альянс якимсь тіснішим порозумінням з совєтами, Захід був би виставлений на серйозну небезпеку.

Декілька тижнів тому канцлер Німеччини Гельмут Коль відвідав Білий Дім. Під час похорону Андропова Коль мав довшу розмову з лідерами Кремля і напевно у час тої візити мав дещо важливого переказати і сказати від себе Реґенові. Коль виявив напевно при цій нагоді турботу про майбутнє альянсу. Альянс тримається укупі, бо праві перемогли в виборах у Німеччині й Англії, а президент Франції, Міттеран, хоч соціяліст, і не-член НАТО, є чи не найсильнішою підпорою НАТО, та наймужніше ставить чоло Кремлеві. Але це може легко змінитись. Пацифістичні кола можуть при найближчих виборах перемогти в Німеччині, і коли б перебрали там владу знову соціял-демократи, яких нині безсумнівним лідером є знову „детантчик" Віллі Брандт, тоді може вийти прикра ситуація для Атлантійського Альянсу. Психологічні розходження між Америкою і Німеччиною наростають. В Америці під впливом Реґена зачав наростати настрій самопевности і бундючности, що денервує німців. Політичний стиль Реґена непокоїть німців і відсіль тенденція відмежуватися від Реґенового стилю.

Німці дуже живо інтересувались ходом роззброєневих переговорів у Женеві. Питання відношення між Заходом і Сходом дебатується німцями в широкому маштабі, бо для кого, як не для німців, це первинне питання життя і смерти. Коли інші народи можуть жити ілюзіями, що якось перетривали б нуклеарну конфронтацію, німці не мають таких надій. Тому німці не можуть уявити собі стосунку між Заходом і Сходом поза рамами детанту. Канцлер Коль і партія християнських демократів здають собі з того справу, і хоч вони дістали більшість у останніх виборах, то нині більшість публічної опінії є проти газардної політики нинішнього Уряду ЗСА. Коли партія християнських демократів не досягла якогось злагіднення відношення між Заходом і Сходом, то прийде до влади партія соціял-демократів Віллі Брандта, яка політику детанту не тільки продовжуватиме, але ще її доведе до фінезії. Нині контакти між Німеччиною і СССР — живі. Розтягненням тих зв'язків є досить приязні стосунки зі Східньою Німеччиною. Такий протагоніст німецького націоналізму як Франц-Йосиф Штравс, їздив недавно на відвідини до Гоннекера. Німецький парлямент погодився минулої осені, тільки дуже неохоче, на стаціонування ракет типу Першінґ II і літаючих ракет на німецькій території. Публічна опінія не йде в Німеччині вправді покищо так далеко, щоб змагати до невтралізації Німеччини коштом об'єднання обох Німеччин, але в певних умовах, коли німцям буде досить того воєнного напруження, в якому вони обвинувачують Америку, то ця ідея може набрати актуальности. Покищо християнські демократи в коаліції з лібералами є в повній контролі політики Альянсу, але побоювання на зміну вітру є вповні оправдані. Ситуація в країні така, що не можна не рахуватись із протиамериканськими настроями.

Найприкріше питання, яке настроює німців проти Америки це те, що вони вважають, що Америка не має ясної, добре опрацьованої і послідовної концепції як поводитись з Кремлем. Знаючи добре з досвіду настанови совєтів, вони дуже критично ставляться до того, що Америка узалежнює свою східню політику від того, чи совєти будуть „чемні" і не порушуватимуть основних принципів західньої моралі. На їхню думку, співвідношення Схід-Захід є обумовлене нуклеарною дійсністю. Вони критикують Реґенів ідеологізм а зокрема те, що він бачить нинішню ситуацію у світі в призмі постійної ідеологічної конфронтації, яка зводиться практично, на жаль, тільки до реторики, продовжуючи „холодну війну" без якихнебудь виглядів на її корисний для Заходу вислід.

Загострення між Сходом і Заходом, яке підсилилось через насадження в Німеччині ракет типу Першінґів II, є для німців особливо неприємне. Реґенові „вихопилось" колись слово, що нуклеарна війна може бути обмежена до терену Европи, і німці тепер постійно підозрівають, що таке може насправді статись, хоч як безглуздою є ця прогноза. Доки вони мали підставу вірити, що нуклеарна зброя є справді тільки для відстрашення совєтів, вони не протестували проти насадження тої зброї на їх землі; але коли в наслідок нуклеарного дозброєння СССР стала їх денервувати думка, що внаслідок якихось непередбачених умов може таки прийти до вжитку тієї жахливої зброї на їх так густо заселеній землі, вони зрефлектувались і їхні протинуклеарні і протиамериканські настрої розгорілись. Від-

Закінчення на ст. 4.

Михайло Кучер

БРЕХЛИВІ РЕПОРТАЖІ СОВЄТСЬКИХ СПОРТОВИХ ЖУРНАЛІСТІВ

У газеті „Червона зоря" довгі роки завідував спортовим відділом В. Гаврилин. Він також має військовий ступінь полковника. Його перевели до газети „Совєтський спорт". Він приїхав до Сараєва разом з іншими фахівцями від спорту С. Близнюком.

Вони — Гаврилин і Близнюк — почали писати про Олімпійські ігрища. У їхніх звітах переважає політика. Гаврилин і Близнюк ніби 6-го лютого мали зустріч з американськими журналістами. Ті оповіли, що американськими гокеїстами цікавиться Білий Дім. Вони — гокеїсти — частина передвиборчої кампанії президента Реґена. Білий Дім ніби розглядає американських гокеїстів як морську піхоту в Ґренаді.

Розмова Гаврилина і Близнюка з американськими журналістами виглядає на дитячу вигадку. Вони англійської мови не знають і тоді з собою перекладчика не мали.

Року 1973 Близнюк на Всесвітній універсіяді в Москві вигадав „інтерв'ю" з американкою Де Верона, в минулому олімпійським чемпіоном. Американці виявили брехню Близнюка, але йому очей в Сірка не позичати!

Свого часу поїхав Близнюк на чемпіонат Европи з легкої атлетики в Атени. Замість того, щоб бути на змаганнях, Близнюк чомусь вештався по місті і в якомусь закамарку надибав старогрецького рибалку, який на всі заставки лаяв імперіялізм. Навіть совєтські спеціялісти від брехні дещо сумнівалися, читаючи репортаж Близнюка. Він грецької мови не знає, а старий грецький рибалка не знав російської.

На запит як все таки воно трапилося Близнюк без вагання відповів: грек лаяв імперіялізм, а те потрібно для газети і воно вистачило.

Досі невідомо, що спільного має лайка на імперіялізм із спортом. Але в Совєтському Союзі все можливе.

Успіхи совєтських спортовців викликають оправдані підозріння. У спортовому світі відомий скандал, коли в жіночих дружинах в змаганнях під видом „дівчат" брали участь молоді чоловіки. Підозріння було так велике, що було оголошено медичний огляд жіночої спортової дружини. До огляду не дійшло, протягом ночі совєти потайки виїхали, що зміцнило підозріння.

Вісім років тому совєтські лижварі здивували світ своїми перемогами. Люди почали цікавитися чому? Совєтські журналісти або самі не знали, або боялися сказати правду — ніби роблять якісь досліди з переливанням крови. Самі спортовці також небагато знали: у мене брали кров, потім її заморожували і перед змаганнями переливали.

Ленінградський науково-дослідчий інститут фізичної культури дав таке пояснення: якщо спортсмен їде хутко з гори на рівнину, в його організмі побільшується кількість кистю, що веде до кращих осягів. Було встановлено — коли у спортовця взяти таку кров, заморозити її, а перед змаганнями перелити її, то наслідки будуть добрі.

Совєтські лікарі практикують „кров'яний допінг", який допомагає спортовцям виграти змагання. Практично хоч і є підозріння, але виявити „допінг" неможливо.

Тільки що закінчилися зимові Олімпійські ігрища в Сараєві. Ця подія ще раз виявила наскільки совєтський вплив проник у спорт. Міжнародний Олімпійський комітет (МОК), за вказівками з Москви, відмовив групі журналістів з „Радіо Свобода" і „Вільна Европа" в акредитації на змаганнях в Сараєві. Директор радіостанції „Свобода", Джеймс Баклі, скликав у Вашінґтоні пресову конференцію, де назвав становище МОК дискримінаційним, яке суперечить засадам Олімпійських ігор.

Після рішучого спротиву МОК запропонував компроміс — журналісти „Вільної Европи і „Свободи" дістануть посвідки акредитації, але на них не буде зазначено, що вони репрезентують згадані станції. Далі МОК запропонував акредитувати тільки тих журналістів, які мають американське громадянство.

Джеймс Баклі гостро засудив діяльність керівництва МОК за просовєтське становище і попередив, що подібне може трапитися на літній Олімпіяді в Лос Анжелесі.

В НЕДІЛЮ, 18-ГО березня ц.р., архиєпископ Джан О'Коннор став офіційно головою найбільшої нюйоркської архидієцезії Римо-Католицької Церкви, замінивши на цьому пості покійного кардинала Терренса Кука. В неділю тут у катедрі св. Патрика відбулись відповідні церемонії, пов'язані з передачею архидієцезії в заряд архиєпископа О'Коннора, а офіційна інсталяція відбулася в понеділок, 19-го березня. В інсталяції взяли участь високі церковні достойники, запрошені гості, монаші чини архидієцезії та кілька тисяч вірних.

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

Концерт української камерної музики в УІА

Нема чого дивуватись, що в нас стільки неузгоджених політичних розбіжностей, коли ж бо в ділянці суспільно-культурній тільки дві громадські установи в Ню Йорку неспроможні зорганізувати своїх вагомих концертів у різних днях чи принаймні годинах. А намічають їх на той самий день і на той самий час. І в цьому випадку навіть без політичних ускладнень. Тому цього не можна ніяк ні переочити ні промовчати. Бо чи ж може бути щось більше безпорадне, прикре і просто таки шкідливе? Хор „Думка" (хоч і під фірмою Об'єднаного Комітету і НТШ) та Український Інститут „мусіли" обов'язково в неділю 4-го березня ц. р., на ту саму пору намітити свої концерти. І перший на честь Шевченка і другий, з невиконуваним тут ще твором, присвяченим Шевченкові. Поминаючи підставову практичність справи, чи в нас і слухачів вистане аж на два такі концерти в тому самому часі, тут ідеться про розгляд розуміння громадського обов'язку, відповідальности і обопільної солідарности, облишаючи вже навіть подалі культурний патріотизм. Крім цього, який же це приклад для інших: молодших, початкуючих і провінції?

На кожний випадок роздертися, як то кажуть, не можна і побувати з користю пережиття повної ідеї концерту можна тільки на одній програмі. А тому, що на загальному концерті виконувались відомі і часто вже співані речі, а на музичному були самі новини, то самозрозуміло, що мені треба було відвідати мистецько цікавіший концерт. Особливо треба було почути твір-новинку нашого композитора-музиколога, тепер з українського Ґлен Спею, Василя Витвицького.

Скільки то композиторів у ЗСА маємо ми? Їх саме нам тут і найбільше бракує, бо немає доросту. Отже обов'язок кликав піти на дуже цікавий пополудень української камерної музики в присвяті Шевченкові в УІА, у виконанні „Тріо Калини", з Серії українських композиторів.

Концерт розпочався з великим досвідом написаним і вдячним твором українського композитора, уродженця Одеси, Петра Тарасовича Глушкова. Було це „Тріо ч. 5, д-моль", присвячене Шевченкові. (Глушков був композитором, що майже спеціялізувався у камерній музиці, бо крім інших творів, написав він сім квартетів і принаймні п'ять тріо).

Виконавцями були „Тріо Калина", що його, як знаємо, творять пяніст Т. Гриньків, скрипалька Г. Стрілець та віольончеліст Н. Цибрівський. Якщо йдеться про цю композицію Глушкова, то вона визначається багатством різноманітности мотивів і темпів та три частини її сповнені досить частих дисонантних переливів. У четвертій і останній частині автор, щоб, якби запевнити успіх у слухачів чи „здобути" їх для цілости твору, насичує її, крім пісенних забарвлень, драматично-торжественним настроєм. Самопевне, зразкове виконання композиції членами ансамблю позискало вповні слухачів.

Челіст Цибрівський мав мабуть свій „виїмковий" день або він таки чинить помітний поступ у своїй грі.

Бо гра ця була краща, як колинебудь. Його розмашний тон, повний чуттьової вібрації був помітніший своєю привабливістю і задушевністю, як іншими разами. Справжньою приємністю і насолодою було вислухати „Вокаліз" М. Жербіна, а передусім прекрасну мазурку Б. Лятошинського в його і Гринькова виведенні. Ця дуже українська „Мазурка" полонила серце кожного ліричністю своєї задумчивої медитації та скочною танковістю. Гриньків, як пяніст, ніколи не остає позаду. Він є кожночасно на височині свого мистецького завдання. Часом слухач забуває про інші інструменти, заглибившись у його гру. Г. Стрілець виступає тільки в ансамблі, проте її красний, сріблистий тон і взірцево точне виконання твору залишаються у пам'яті кожного.

Однак найбільше наше зацікавлення було пов'язане з виконанням і познайомленням композиції Василя Витвицького „Сюїтою" з 1975 року, що була видана Шевченківською фундацією Канади. Це недовгий твір у чотирьох частинах, де кожна з них має свій власний заголовок: Спомин, Інтерлюдія, Колискова і Фінал. При вислуханні „Сюїти" враження залишається таке, що це композиція цікава, мелодійна, щира. Мусить привернути увагу кожного, що хоч побудована вона без виразної народнопісенної основи, її український характер можна без труду завважити.

Твір не переладований дисонансами — може навіть придалося б їх більше — проте сучасну музичну мову відчуваємо зразу. Самочинно остає у тямці частина друга, Інтерлюдія і третя, Колискова. Було дійсно відрадно вислухати твір рідного і близького музикотворця. Сподіваємось і бажаємо почути ще й інші його композиції. Шкода, що автора не було на цьому концерті. Можна бути певним, що йому не тільки було б цікаво, але й приємно, бо виконання „Сюїти" було добре підготоване та справді мистецьке.

Теодор Терен-Юськів

Д-р В. Шандор

ХАРАКТЕРИСТИКА ІСТОРИЧНОГО РОЗВИТКУ РУСИНІВ—УКРАЇНЦІВ У МАДЯРЩИНІ (УГОРЩИНІ)

VII

Національний склад Австрії після статистики з 1910 року представлявся так: німців — 9,171.614; чехів — 5,955.397; поляків — 4,252.483; українців — 3,381.570; словінців — 1.192.780; італійців — 727,102; сербів і хорватів — 711,380; румунів — 230,963.

Карпатська Україна зростала культурно й економічно тільки тоді, коли з причин історичного розвитку та внаслідок упадку Угорщини діставалася під безпосереднє володіння Австрії. Якось так склалося, що всі зловживання Угорщини, нищення нею національної і навіть релігійної культури своїх неугорських народів, виборчі махінації тощо, приписувалися чомусь на рахунок Австрії, що, зрозуміло, в історичному аспекті не приносило їй чести. Є правдою, що й Австрія денаціоналізувала, але ніколи не виявляла так дикого національного шовінізму та зневаги до інших народів, як це робила Угорщина. Уважаємо, що історично не можна оправдати твердження прем'єр-міністра Англії Ґладстона, мовляв, „Австрія не зробила ніколи нічого доброго".

Вирівнянням дісталися до влади і впливу в монархії тільки два народи: німці й угорці, які, як статистики виказують, чисельно були в меншості. Слов'янські й інші народи зіґноровано, чим створено початок до остаточного упадку монархії. Перед початком Першої світової війни були певні тенденції до вирівняння і із слов'янськими народами монархії, але вони не вспіли набрати ширших державних розмірів. Сьогодні історично доказано, що і престолонаслідник Франц Фердинанд, що його вбито в червні 1914 року в Сараєві, був прихильний такому вирівнянню. Насувається думка, чи його трагічна смерть не була в якімсь зв'язку з цією новою концепцію?

Для прикладу наведемо національний склад парляменту у Відні з року 1913:

	Число мандатів:	Число населення в мільйонах:
Австрійські німці	242	10
Чехи	107	6.4
Поляки	79	5
Хорвати й словінці	27	2
Італійці	21	0.7
Українці	28	3.5
Далматійці	7	0.3
Інші	23	-

Культурний занепад Карпатської України потягав за собою і економічну руїну та нечувані злидні населення. Внаслідок критичних голосів у чужинецькій пресі та публікаціях, уряд Угорщини вислав 1897 року свого комісара з міністерства хліборобства Едуарда Еґана на карпатську Україну для прослідження дійсного стану життя русинів. Еґан відвідав провідних осіб того часу й поодинокі села на Карпатській Україні, збираючи потрібні для нього інформації. Вислідом його старань був меморандум, який він подав урядові Угорщини. В ньому Еґан описав жалюгідний стан селянства, вказуючи на промахи угорської адміністрації, жидівських лихварів по селах, невідповідний розподіл урбаріяльними маєтками, які давались в аречду, тощо. Подав урядові одночасно й конкретні пляни, які дістали назву „Рятункова акція Еґана", як запобігти такому станові та допомогти селянству в його неймовірній нужді. Які враження зробив меморандум Еґана на урядові кола, наведемо голос одного угорського політика: „Кажу з чистою совістю, в житті я не мав в руках лектури, що зворушила б мене більше як справоздання Еґана, хоч справоздавець тримав його зовсім об'єктивно і холодно. Він перелічив імена і подав факти. Він не накладав на цей образ ніякого забарвлення. Він тільки оповідає, а факти самі за себе говорять і обжаловують винуватих. Хто прочитав це справоздання, той плакав і йому мусіла кров ударити в голову. Він мусів загоріти злістю".

Проти цього меморандуму завзято виступали жидівські кола, які відчули на собі велику провину і протестували проти рятункової акції Еґана. Сам Еґан був настільки зворушений безнадійним станом русинів, що висловив думку, оскільки ніхто не прийде їм в допомогу, то цей народ загине. Еґан, людина шляхетної душі і доброго серця, залишився в спогадах селян Карпатської України як єдина світла постать тогочасної, так крутої доби. Без уваги на його трагічну смерть в 1901 році, його акція принесла економічні полегші селянам.

Щоб цілковито обезголовити русинів, Угорщина перевела на свій бік поголовно всю інтеліґенцію. Заборонивши школи, дальше виховання йшло виключно в угорському дусі. Це відносилось головно до вчителів і священиків. Вислід був такий, що „Греко-католицький Вісник", офіційний орган руських священиків і вчителів, дня 20-го січня 1918 року писав: „Русини є такою самою складовою частиною мадярства, як і чистокровний мадярський нарід, і між ними обома є тільки та різниця, що один з них говорить по-мадярськи, а певна частина другого говорить по-руськи. Національних стремлінь русини не мають і ніколи не мали".

У такому стані доходила Карпатська Україна до кінця Першої світової війни. Мілітарні невдачі Австро-Угорщини й Німеччини на фронтах потягали за собою національне й політичне оживлення народів монархії. Дня 16-20 жовтня 1918 року появився Маніфест цісаря Карла, яким була ґарантована автономія поодиноким народам імперії: На основі цісарського Маніфесту, Угорщина видала 25-го грудня 1918 року закон ч. X (десять) відносно карпатських русинів-українців. Закон постановляв так: Комітати Уґоча, Мараморош, Береґ і Унґ будуть творити автономну область Угорщини під назвою Руська Країна. В справах церковних та культурних і внутрішньої адміністрації, край буде мати повну автономію. Законодавчим органом краю мали бути народні збори, а відтак місцевий парлямент. Центральними мали бути міністерства: закордонних справ, війни, фінансів, народного господарства. Русини мали мати свого міністра для Руської Країни при центральному уряді.

Кінець.

ПІСЛЯ ТРЬОХДЕННОГО з'їзду польської комуністичної партії, який закінчився наприкінці минулого тижмя і повністю схвалив усі заходи і політику військового стану, який був у Польщі від грудня 1981 року, та наступну політику режиму генерала Войцєха Ярузельского. Кінцевий виступ на з'їзді самого Ярузельского та заключна резолюція ігнорують протести і незадоволення польського суспільства і Католицької Церкви, а говорять лише про правильність обраного шляху та успіхи. У своєму зверненні до Совєтського Союзу та інших східньоевропейських союзників польські комуністи запевняють, що вон и сильні, як ніколи, і готові розгромити будь-який опір підбурюваних західньою пропагандою політичних опозиціонерів у Польщі.

ЗВЕРНЕННЯ ДО УКРАЇНСЬКОЇ ГРОМАДИ

УКРАЇНЦІ!

Підтримайте законопроєкт ч. 4459, що його внесли 60 конґресменів. Цей закон створить Комісію, оплачувану державними фондами, для дослідження причин і наслідків голокосту в Україні в 1932-33 роках.

Організація Американці в Обороні Людських Прав в Україні (АОЛПУ) започаткувала масову акцію листами до американських законодавців у цій справі. Включіться в це діло. Ваша фінансова, або активна участь необхідна.

Посилайте Ваші пожертви та звертайтеся за інформаціями до:

AMERICANS FOR HUMAN RIGHTS IN UKRAINE
43 Midland Place ■ Newark, N.J. 07106

УКРАЇНСЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДІТЕЙ.

Свято державности в Джерзі Сити

Стоять (зліва) Петрусь і Ганка Починки, Аня й Тетянка Чухти.

Урочисті відзначення свята проголошення соборности і незалежности української держави відбулося по всіх українських громадах у вільному світі. З ініціятиви всіх місцевих організацій і під протекторатом Відділу УККА було відзначено воно й у Джерзі Сити 12-го лютого о 3-ій годині дня в Народному Домі. Підготовка тривала довго й ретельно. Треба було скласти програму святкової академії так, щоб вона притягнула людей і запам'яталася своєю небуденністю.

Всі члени комітету по підготівці напружено працювали. Особливо відзначився енергійний В. Бойко, що відповідав за мистецьку частину. „Я старий вояк, — сказав він, — тому мені ніякі перешкоди не страшні. Я звик їх долати гідно." А перешкоди справді були немалі, бо в той час в усіх куточках, де живуть українці, відбувалися урочисті академії, і професійні артисти та актори-аматори були переобтяжені виступами. Важко було домовитись з кимнебудь про виступ у Джерзі Сити. Тому В. Бойко видзвонював вдень і вночі, стараючись стягнути цікавих виконавців до програми.

Нарешті, все було полагоджено, дата свята затверджена.

Від самого ранку в Народному Домі готувались гідно прийняти гостей, учасників концерту. В третій годині по обіді відкрилася завіса і численній публіці представ у всій красі обрамлений гарним вінком величавий тризуб — символ українського народу, української незалежної держави. Американським гимном, який виконали Ніна Ковбаснюк і Ліна Белюць, розпочато святкову Академію. Після молитви, що її промовив о. Височанський, парох католицької церкви свв. Петра і Павла в Джерзі Сиrécі, з вітальним словом до всіх присутніх звернувся голова Відділу З. Галькович. Він попросив глядачів привітати учасників Визвольних Змагань, що знаходились на залі: Франца Колодія, 87 років, Володимира Карого і Антона Яріменка. Присутні оваціями, стоячи, висловили воякам свою велику повагу. Проклямацію мейора міста Джеррі МекКена виразно прочитала Нуся Вох.

Після цього сценою запанували учасники концертної програми. Ансамбль бандуристів під керівництвом Володимира Васькова виконав кілька пісень. Їх було троє бандуристів, проте звучання ансамблю сильне, наповнене хвилюванням, справило гарне враження. Кожну пісню публіка нагороджувала гарячими оплесками.

Потім мав доповідь директор школи С. Палидович. Крім уже відомих фактів про героїчний період тих незабутніх часів, доповідач порушив також важливе питання про захист української нації перед всілякого роду знеславленнями. Він закликав всіх і кожного бути завжди напоготові, щоб дати гідну відсіч наклепникам, що стараються оббріхуванням, фальшивими свідченнями і „свідками" розсварити зсередини згуртовану українську громаду, а також очорнити ім'я українця в американській пресі. Кожний українець мусить бути завжди і скрізь гідним представником свого народу" — було леймотивом хвилюючої доповіді С. Палидовича.

Пісня А. Гнатишина „Геть, вороги, з України" прозвучала свіжо і бадьоро у виконанні Ніни Ковбаснюк і Ліни Белюць. Студент УМІ, кляса прекрасного педагога і талановитої піяністки Т.Богданської — Роман Шевчук, по- мистецьки виконав „Імпромту ін ля мінор" Рейнгольда. Рясними оплесками глядачі дякували молодому виконавцеві.

Нуся Вох з почуттям і темпераментно продеклямувала вірш Л. Храпливої „Софійський майдан". Потім на сцену вийшла Ліна Белюць і Леонід Вербицький. Публіка зустріла їх, як своїх старих знайомих, приязно. Артистка виконала три пісні: І. Шамо „Києве мій", Б. Бородієвича „Рушничок", Леоніда Вербицького „Вірую". Остання пісня особливо сподобалась слухачам.

Учні школи українознавства Петрусь і Ганка Починки та Аня і Тетянка Чухти захопили слухачів гарною деклямацією поетичної композиції „Крути". Взагалі молоді виконавці з Джерзі Сити дописались дуже професійно на цьому концерті і було б бажано, щоб їх якомога більше заохочували виступати в різних імпрезах. Знову з глибоким зрозумінням змісту твору грав Роман Шевчук. Безперечно, обдарований юнак своїм виступом прикрасив і збагатив святкову програму.

І, нарешті, остання точка — виступ ансамблю бандуристів і хору „Гайдамаки". Це досить великий колектив. Вони виконали кілька пісень, але захоплена публіка не відпускала їх зі сцени, і вони заспівали на додаток нову пісню, щойно підготовлену. Полилась прекрасна українська мелодія, наповнюючи найпотаємніші куточки спраглої душі ніжністю і красою. Ще довго не стихали оплески.

Концерт закінчився співом гимну „Ще не вмерла Україна".

Організатори програми запросили всіх на каву й солодке, і ще довго обмінювалися учасники враженнями про це свято.

Присутня

Теренове Керівництво ОУН у ЗСА

ділиться сумною вісткою з Членством та Українською Спільнотою, що з Волі Всевишнього упокоївся в Бозі дня 17-го березня 1984 р. на 77-му році життя в Колюмбус, Огайо

сл. п.

КОНСТАНТИН МЕЛЬНИК

член ОУН, б. член ПУН-у, провідний член Українського Національного Руху, учасник подій на Карпатській Україні, а тут діяч ОДВУ та в українському шкільництві.

ПАНАХИДА була відправлена 19-го березня 1984 р. у похоронному заведенні Головчака в Клівленді, Огайо.

ПОХОРОН відбудеться в суботу, 24-го березня 1984 р., о год. 11-ій дня у церкві св. Андрія, а потім на українському православному цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Дружині і Рідні складаємо наші щирі співчуття.

Ділимося сумною і болючою вісткою, що 16-го березня 1984 р., несподівано, відійшов у Вічність на 83-му році життя, наш Незабутній і Найдорожчий
МУЖ, БАТЬКО І ДІДУСЬ

бл. п.

АНТІН ЗМИЙ

нар. у Львові, довголітній учитель і директор шкіл у Львові, Лодзі, учасник боїв за Львів, в'язень польських тюрем, Бриґідок і Домбю, член комбатантських організацій на еміґрації.

Горем прибиті:

АНТОНІНА — дружина
ЕВГЕН — син
НАТАЛІЯ — невістка
ДАНУСЯ — внучка з чоловіком інж. ІГОРЕМ МАНДИЧЕМ
ЛІДІЯ — внучка

ХРИСТИНА ЧОРПІТА — сестрінка з родиною
Ближча і дальша Родина в Америці й Канаді

У глибокому смутку повідомляємо Родину, Приятелів і Знайомих, що в понеділок, 19-го березня 1984 р., упокоївся в Бозі наш Найдорожчий **ЧОЛОВІК І ТАТО**

бл. п.

ОСИП БРАТАХ

народжений 6-го червня 1897 р. в Бучачі, Україна

Горем прибиті:

дружина — ПЕЛАГІЯ
син — РОМАН
дочка — ІВАННА
сини:
ЕВГЕН
І БОГДАН з родинами

ПАНАХИДА в середу, 21-го березня 1984 р., о год. 8-ій веч. в похоронному заведенні Литвин і Литвин, 1600 Stuyvesant Avenue, Union, N.J.

ПОХОРОН з того ж заведення, в четвер, 22-го березня 1984 р., о год. 9:30 ранку до церкви св. Ів. Хрестителя в Нюарку, Н. Дж. на український православний цвинтар св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

В глибокому смутку повідомляємо Родину, Приятелів й Українське Громадянство, що 17-го березня 1984 р. в Колюмбус, Огайо, відійшов у Вічність наш Найдорожчий
ЧОЛОВІК, БАТЬКО, ДІДО, ВУЙКО І КУЗЕН

бл. п.

КОНСТАНТИН ІВАН МЕЛЬНИК

уроджений 24-го червня 1907 р. у Берегах біля Самбора, Україна.

Горем прибиті:

дружина — ОЛЕКСАНДРА
діти — АРКАДІЯ І РОСТИСЛАВ з Родинами
Ближча і дальша Родина

ПАНАХИДА у Клівленді, в понеділок, 19-го березня 1984 року в похоронному домі Головчака.

ПОХОРОН відбудеться в суботу, 24-го березня 1984 р., о год. 11-ій дня у Церкві-Пам'ятнику св. Андрія, а потім на українськім православнім цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Замість квітів, по волі Покійного, просимо складати пожертви на „Новий Шлях", Торонто, Канада, або на „Українське Слово" в Парижі.

Ділимося сумною вісткою з Приятелями і Знайомими, що 16-го березня 1984 р. упокоївся в Бозі на 88-му році життя наш Найдорожчий
МУЖ, БАТЬКО, ДІДУСЬ І ПРАДІДУСЬ

бл. п.

Григорій Швайковський

б. купець і кооператор у Стрию.

ПОХОРОН відбувся 19-го березня 1984 р. із церкви св. Юра в Ню Йорку на українському католицькому цвинтарі св. Духа у Гемптонбурґу, Н. Й.

Горем прибиті:

дружина — МЕЛЯНІЯ
дочка — МАРІЯ ЗУБРИЦЬКА з мужем ІГОРЕМ
внучка — ХРИЗАНТА ЯНҐ з мужем ЛЯРІЯНОМ і дочкою МЕЛЯНІЄЮ
і Родина в Україні

У ПЕРШУ РІЧНИЦЮ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ
Дорогого і Незабутнього
ЧОЛОВІКА, БАТЬКА І ДІДУСЯ

бл. п.

ПЕТРА ДАНИЛЕВИЧА

будуть відслужені

ЗАУПОКІЙНІ БОЖЕСТВЕННІ ЛІТУРГІЇ

в четвер, 29-го березня 1984 року:
Рим — собор св. Софії;
Філядельфія — собор Непорочного Зачаття ПДМ, 8-ма год. вранці;
Клівленд-Парма — собор св. Йосафата, 7-ма год. вранці;
церква св. Андрея, 8-ма год. вранці;

в суботу, 31-го березня 1984 року:
Клівленд-Парма — церква Покрова Пресвятої Богородиці, 9-та год. вранці.

Горем прибиті:

дружина — АННА з Дітьми, Внуками і дальшою Родиною

Ділимося сумною вісткою з Родиною і Знайомими в ЗСА, Канаді, Австралії, Польщі та в Україні, що 17-го березня 1984 р. упокоївся в Бозі на 67-му році життя наш Найдорожчий **БРАТ І ВУЙКО**

бл. п.

ДМИТРО ПУЖИК

народився 30-го жовтня 1915 р. в Бутлер, Па., ЗСА

ПАНАХИДА відбудеться у вівторок, 20-го березня 1984 року в Ню Йорку, Н. Й. в похоронному заведенні П. Яреми, о год. 7:30 веч.

ПОХОРОН відбудеться в середу, 21-го березня 1984 р. в Ню Йорку, Н. Й., з церкви св. Юра, о год. 9-ій ранку, на український православний цвинтар св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

В смутку і горі залишені:

сестра — АННА РАПАВИЙ
сестра — АНАСТАЗІЯ ШПИНДА з чоловіком
сестра — ПАРАСКЕВІЯ ПРЯТКА з чоловіком
брат — ІВАН ПУЖИК з дружиною
брат — АНДРІЙ ПУЖИК з дружиною
дружина Покійного брата Михайла — МАРІЯ ПУЖИК
племінники — ОЛЬГА ДУБ з родиною.
БОГДАН ПУЖИК з дружиною
ВОЛОДИМИР ПУЖИК з родиною,
СТЕФАН ПУЖИК з родиною,
ЗЕНЯ МАДСЕН з родиною, ЯРОСЛАВ ПУЖИК, СТЕПАН РАПАВИЙ з дружиною,
ВОЛОДИМИР РАПАВИЙ з родиною,
ІВАН РАПАВИЙ з родиною,
ДМИТРО ПУЖИК з дружиною,
АНЕЛІЯ ПУЖИК, ЮРІЙ ПРЯТКА,
БОГДАН ПРЯТКА
І АНДРІЙ ПРЯТКА з дружиною

Німеччина...

Закінчення зі ст. 2.

страшення, про яке говорить Захід, виправдуючи посилення зброєнь, має сенс тільки тоді, коли воно лякає противника, а не власне населення. А такий результат викликає в Німеччині підсилення нуклеарної зброї на їхній території. Насадження ракет типу Першінґів II в Німеччині може мати отже болючі наслідки для альянсу, бо воно приносить нові напруження у трансатлантійську оборонну систему. Діється це тим паче, що німці не вірять, що якийсь американський президент започаткував би нуклеарну конфронтацію і спричинив знищення Америки в обороні Европи, а Німеччини зокрема.

Нам була дуже припала до серця реторика президента Реґена, коли він звертався до совєтів — „будьте людяні, а тоді будемо з вами говорити"! На жаль, нічого з того не вийшло. Прийшло русске „нєт" і західня сторона похопилася, що совєти надто поросли в пір'я, щоб реаґувати позитивно на таку мову. І нині канцлер Коль їде до Вашінґтону, щоб переказати Реґенові, що треба змінити тон у розмовах з Кремлем. Поважні кандидати на президента як Мондейл і Гарт теж підривають настанови Реґена, обіцюючи виборцям, що вони, змінивши тон політики з Кремлем, доб'ються відпруження між Сходом і Заходом, яке так кожного лякає. Реґен мав добрі інтенції: привернути Америці позицію вищости, якою ця втішалась довгі роки. На жаль, совєти захитрі, щоб дати себе зісунути з того воєнного плято, на яке вони себе винесли. Мабуть, таки прийдеться і Америці прийняти, що між Заходом і Сходом існує мілітарний паритет, і в тому дусі треба найти розв'язку, яка припинила б дальші безсенсовні зброєневі перегони й охоронила світ перед нуклеарною загрозою.

А ми? Тому декілька місяців хвалився мені один визначний представник наших „революційних" кіл як то дуже підросли наші шанси в американських колах у зв'язку з політичним напруженням між СССР і ЗСА. „До нас прислуховуються, з нами зачинають говорити..." — хвалився він. "Не знаю з ким там „говорив" мій співрозмовець, на всякий випадок мені прикра свідомість того, які то ми наївні, і як мало розбираємось у ходах ґльобальної й американської політики. А може і такі ілюзії потрібні, щоб нас заколисувати і відтягати від конструктивних заходів? Тільки в чию це користь?

Будується крайовий собор в Оттаві

День 25-го січня 1984 року залишився вже історичною датою в історії будови церкви парафії св. Івана Хрестителя в Оттаві.

Ввечері того дня в архітектурній фірмі Ковлер і Едмундсон архітект Юліян Ястремський представив свій офіційний плян будови нової церкви для пароха о. Володимира Шевчука, ЧСВВ, і його парафіяльної ради, яка складається з представників церковного, будівельного і фінансового комітетів. Архітект М. Ковлер в імені фірми представив також можливий кошт всіх церковних будов — церкви, залі і резиденції, беручи під увагу аспекти будови церкви: конструкція, електрика і механіка і т. д.

Потім о. В. Шевчук, ЧСВВ, поінформував присутніх, що цей плян має бути затверджений церковною громадою, церковними властями і містом, а відтак поданий на конкурс будівельним компаніям. Коли все це буде полагоджено, можливо, що будова першої фази, тобто самої церкви, почнеться в червні цього року.

Потім відбулася жвава дискусія, в якій взяли участь всі присутні, заторкуючи питання стилю, кошту і розташування будинків тощо.

Нова церква будуватиметься на двох з половиною акрах землі, що була закуплена ще 25-го квітня 1981 року за 618,000 дол., а 10-го жовтня 1982 року її посвятив єпископ Ізидор Борецький з Торонто.

Земля ця знаходиться недалеко сучасної церкви, на південній стороні славного парку квітів і дерев відомого як „Експериментальна фарма", і межує на сході з історичним Рідо каналом, біля якого знаходиться озеро і Карлтонський університет, в якому викладають українські професори і вчаться українські студенти на різних факультетах. Трохи далі на схід знаходиться українська католицька семінарія Св. Духа. Нова церква міститиметься на видному місці що уможливить вірним завважити її з усіх сторін ще здалека. Вона буде у доступному, квітучому і престижевому місці Оттави. Своїм змодернізованим українсько-візантійським стилем вона збагатить і звеличавить архітектурну мозаїку столиці і принесе славу українській церкві і громаді. Церква св. Івана Хрестителя буде крайовим собором, присвяченим 1000-тю хрищення України. Є надія що Папа Іван Павло II, під час своєї подорожі по Канаді в вересні цього року, поблагословить і посвятить угольний камінь.

Нова церква буде побудована у формі хреста з одною величавою центральною банею і з чотирма бічними меншими банями по боках. Вона матиме місце для 350 людей і буде 80 ступенів висока, розложена в напрямі зі сходу на захід, тобто, вівтар знаходитиметься на східному боці згідно з нашою східною традицією. Направо від церкви буде побудована церковна заля на 500 осіб, зі сценою, кухнею і іншими кімнатами як, наприклад, музей-бібліотека з історії української громади в Оттаві і околиці. Наліво від церкви, ближче до каналу, є в пляні здвигнути резиденцію для отця пароха, двох-трьох сотрудників і місце для перебування гостей як єпископів, чи інших з далеких країн, які перебуватимуть в столиці по церковних чи політичних справах. Тут теж будуть знаходитись парафіяльні канцелярії.

Цілий ансамбль церковних будинків буде центром культурно-просвітнього і громадського життя в Оттаві, наприклад, весілля, бенкети, концерти чи сходини організацій як наприклад ЛУКЖ, НТШ, Пласт чи ЛВУ, Оттавська громада тепер зможе вітати і приймати своїх послів-парляментаристів, церковних і організаційних діячів, які перебуватимуть в столиці. Існує навіть можливість, що КУК чи СКВУ схочуть тут мати свій державний осередок, щоб краще тримати контакти з державним урядом і з іншими політичними чинниками. Отже вістка, що є вже плян будови нової церкви, для української громади в Оттаві є радісною.

Фінансовий комітет сподіваєтьст, що всі вірні парафіяни як також люди доброї волі в Канаді і в Америці, зацікавляться справою побудови нової церкви і допоможуть своїми добровільними пожертвами створити фонд на покриття коштів будови крайового собору в столиці і серці Канади, в Оттаві.

Ті, що бажають допомогти фінансово українській громаді в Оттаві, можуть висилати свої пожертви чеком у листі, як особистий дар або як спільну збірку церковної громади чи організації, на адресу: St. John's Ukrainian Parish, 339 Fairmont Ave., Ottawa, K1Y 1Y6 Canada

Ярослав Кіт

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редаґує Омелян Твардовський

Створено Січову Фундацію

Одинадцятого березня ц.р. в Домі УСВТ „Чорноморська Січ" відбулися основуючі Збори нової корпорації, якою стала Січова Фундація.

The Sitch Foundation, Inc. — це офіційна англомовна назва нової Фундації, що є гуманітарно-неприбутковою організацією, яку створено, як говориться в заклику до нових членів — для виховно-допомогової цілі. Її метою є здобувати потрібну фінансову піддержку від громади, заряджувати зібраними фондами та допомагати матеріяльно потребуючій „Січовій" молоді брати участь в спортово-виховному вишколі, зокрема в Спортовій Школі, що її взірцево веде УСВТ „Чорноморська Січ" на оселі УБСоюзу „Верховина" в Ґлен Спей, Н.Й.

Допомагаючи виховувати в рядах УСВТ „Ч.Січ" нашу молодь на здорових духом і тілом громадян, Січова Фундація сприятиме придбанню для тієї молоді репрезентативного центру, якого так бракує українській молоді в Північному Ню Джерзі.

25-го лютого ц.р. урядові власті стейту Ню Джерзі офіційно затвердили Січову Фундацію, як діючу установу.

Ідея створення Січової Фундації зродилася вже давніше, але конкретні заходи до її створення перейняв на себе один із чолових діячів УСВТ „Ч.Січ" — Іван Ориняк у половині 1983 року. Завдяки цьому прихильникові нашої молоді Січова Фундація стала дійсністю. На подяку заслужив теж спортовий вихованець УСВТ „Ч.Січ", під сучасну пору провідник ланки гольфа „Ч.Січі" адвокат Нестор Олесницький, який остаточно підготовив потрібні документи, на підставі яких стейтовий Уряд признав Січову Фундацію. Дальші і останні кроки щодо леґалізації цієї установи перед податковим урядом (IPC) робить фірма Вільшинський і Вільшинський, яка має вистаратися про звільнення Січової Фундації і її жертводавців від податків.

Першими вибраними опікунами Січової Фундації стали інж. О. Сташків — голова; М. Стебельський — заступник; М. Бокало — секретарка; О. Напора і мґр. О. Труш — співопікуни. Уповноважений установи (інкорпорейтор) — І. Ориняк; правний дорадник адв. Н. Олесницький. До Контрольної комісії ввійшли: В. Клапіщак, д-р Володимир Бакун і В. Василак.

Управа Січової Фундації щиро запрошує українське громадянство, особливо прихильників української молоді масово ставити членами і цим самим спричинюватися до її правильного виховання на повноцінних майбутніх наших громадян. Адреса Січової Фундації: 680 Sanford Ave, Newark, N.J. 07106.

УСВТ „Ч.Січ" — Н.Дж. „Нешенал" С.К. 0:0
УСВТ „Ч.Січ" — Портуґальський С.К. 0:4
УСВТ „Ч.Січ" — С.К. „Флеймс" 2:0

Цими трьома змаганнями, що відбулися 3-го і 10-го березня ц.р., в турнірі „ВіторійоПоццо" в закритій залі Арморі в Джерзі Ситі, „Ч. Січ" закінчила в ньому участь на порозі півфіналів. Згідно з вислідами, з І-ої підгрупи до півфіналів. Згідно з вислідами, з І-ої підгрупи до півфіналів дійшли: Портуґальський С.К. і С.К. „Нешенал". Цей останній клюб мав однакову кількість точок з нашою дружиною, але долю перерішив один ґоль, отже, нашим футболістам треба було стрілити на два ґолі більше. Для цього забракло сил, особливо в двох змаганнях 3-го березня ц.р., коли наша дружина виступила без своїх чолових змагунів нападу (з різних причин бракувало: Андрія Бакуна, Марка Хмілевського і Давида Брієнзи), в наслідок цього вислід в зустрічі з „Нешенал" був 0:0 і ще гірше з портуґальцями висока поразка 0:4. В останній зустрічі, що мала відбутися 10-го березня ц.р. з „Флеймс" „Ч.Січ" не змогла поправити ситуації, суперники не з'явилися до гри і, згідно з правилом турніру, вислід воковером був тільки 2:0.

(от)

Андрій Вовк — член „Ол Стейт" і „Дрім Тім"

Мрії кожного спортовця про осягнення найвищого щабля у своїй спортовій ділянці не всім і не завжди здійснюються. Одначе, одним із щасливців після закінчення шкільного футбольного сезону 1982-83, був А. Вовк, тоді учень 12-ої кляси, капітан футбольної дружини української середньої школи Непорочного Зачаття в Гемтремку, Миш., удостоївся потрійних почестей: був вибраний до Мишиґенської стейтової дружини; був вибраний першим змагуном кляси „Д", в якій виступає його дружина, був вибраний Мишиґенською Асоціяцією тренерів середніх шкіл до так зв. „Вимріяної дружини", до складу якої входить тільки 11 змагунів з цілого стейту. Згідно зі словами тренера дружини УСШколи, Андрій являється не тільки всестороннім змагуном, граючи на усіх позиціях за виїмком воротаря, але й теж провідником. Андрій здобув усіх 22 ґолі і з 50-ма точками причинився до того, що його дружина зайняла друге місце в показнику табелі і четверте в стейті Мишиґен. Беручи до уваги, що в нашій школі є тільки 130 учеників, отже, вибір не великий, то осяг досить помітний. На відмічення заслужили усі змагуни і їх батьки та особливо тренер Н. Люльджурай і спортовий директор шкіл О. Сьомцьо. Андрій почав грати організований футбол на 7-му році життя в дружині доросту УСТ „Черник" Дітройт в якому перейшов усі вікові групи і навіть виступав вже в складі І-ої дружини, п'ятикратно здобув в цих дружинах звання „короля стрільців". Виступав і в інших дружинах. Маючи до вибору різні університетські стипендії, Андрій вибрав університет Мишиґену Ен Арбор, де студіює журналістику та як член університетської дружини відіграє важливу ролю в її футбольних осягах. Українська спортова громада Дітройту гордиться футбольними успіхами Андрія та бажає йому ще кращих успіхів не тільки на спортових майданах, але й у студіях.

Андрій Вовк

В. Кізима

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ, 25-го БЕРЕЗНЯ 1984 р.

Омаґа, Небраска. Річні загальні збори Т-ва „Карпати" 356 Відд., о год. 3-ій по пол. в приміщенні церковної домівки. Просимо всіх членів Відділу точно прибути на ці збори, вислухати звітів Управи за минулий рік, а відтак вибрати нову Управу на 1984 рік. — Управа.

НЕДІЛЯ, 25-го БЕРЕЗНЯ 1984 р.

Філядельфія, Па. Річні загальні збори Т-ва ім. О. Ольжича 32-го Відд., о год. 2:30 по пол. в домі Т-ва Укр.-Амер. Горожан при 847 Н. Френклін вул. На порядку: вибір президії, звіти членів Управи і К. Комісії, дискусія над звітами, уділення абсолюторії уступаючій Управі, вибір нової Управи, К. Комісії, внески і побажання. Проситься чл. взяти активну участь у цих річних загальних зборах. — Я. Лебідь, гол., І. Хитрук, скарбник, В. Яців, секр.

НЕДІЛЯ, 1-го КВІТНЯ 1984 р.

Елмайра, Н. Й. Річні збори Т-ва ім. Ів. Франка 271-ий Відд., о год. 2-ій по пол. в приміщенні Укр.-Амер. Нар. Клюбу, Елмайра Гайтс. Проситься чл. прибути і вибрати Управу на 1984 р. — Управа.